

Χαράλαμπος Ανδραλης

Δεν πέρασε πολύς καιρός από όταν το μείζον κοινωνικό ερώτημα στην Ελλάδα, ήταν τα όρια της σάτιρας. Τότε, ένας κωμικός που έγινε γνωστός σατιρίζοντας τον μακαριστό Χριστόδουλο και τον κλήρο γενικά, τόλμησε να θίξει τους ΛΟΑΤΚΙ. Οι woke ιεροεξεταστές έσπευσαν να καταδικάσουν τον ηθοποιό, ενώ κάποιοι «αρχιερείς» του ΛΟΑΤΚΙ κινήματος ζήτησαν να υπάρξει νομικό πλαίσιο που να απαγορεύει τέτοιου είδους σάτιρα, κάτι που ουδέποτε τέθηκε όταν ο ίδιος κωμικός σατίριζε τους κληρικούς.

Η υποκρισία τους φάνηκε με την υπεράσπιση της ελευθερίας της τέχνης, όταν η «τέχνη» στράφηκε κακοποιητικά απέναντι στα ιερά πρόσωπα της χριστιανοσύνης. Για αυτούς η τέχνη δεν έχει όρια όταν προσβάλλει το χριστιανισμό, αλλά μόνο όταν θίγει τις παρά φύσιν προτιμήσεις τους.

Η γενναία ακτιβιστική κίνηση της αποκαθήλωσης των βλάσφημων κακοτεχνιών, παρότι προκάλεσε αμελητέες υλικές ζημιές, καταδικάστηκε ως σκοταδιστική από εκείνους που υπερασπίζονται την αριστερή βία, το σπάσιμο αυτοκινήτων και μαγαζιών, τη βεβήλωση ναών, τις δολοφονίες αστυνομικών κ.λπ. στο όνομα της «ελευθερίας» και της «δημοκρατίας».

Δεν αμφιβάλλουμε ότι το πρόβλημα τους δεν είναι ούτε η «βία» ούτε η «αυτοδικία». Το πρόβλημά τους είναι ο Χριστός και η διδασκαλία Του. Δεν τους

αρκεί να τον απορρίπτουν οι ίδιοι, αλλά ως «ιεραπόστολοι της απελπισίας» θέλουν και οι υπόλοιποι να χάσουν την πίστη και τον σεβασμό τους απέναντι στη μοναδική ελπίδα που μας έχει απομείνει.

Και επειδή δύο χιλιετίες τώρα, με όλα τα διωκτικά μέσα που χρησιμοποιούν, δεν έχουν καταφέρει να ξεριζώσουν τον Χριστό από τις ψυχές των ανθρώπων, εφηύραν μία πιο ύπουλη στρατηγική. Να παραποιήσουν τη διδασκαλία του Χριστού και κατ' επέκταση την εικόνα Του. Σε αυτά τα πλαίσια της παραμόρφωσης, εμπνεύστηκαν παραποιημένες εικόνες της Παναγίας και των Αγίων, οι οποίες συμβολίζουν τον παραποιημένο χριστιανισμό που θέλουν να επιβάλουν. Ένα «χριστό» με κέρατα, όπως ο Μ.Α.Τ.Σ. που προσκυνούν οι τέκτονες στις «φωταδιστικές» στοές τους.

Έτσι βλέπουμε στις τηλεοπτικές εκπομπές επικαιρότητας, να δηλώνουν όλοι χριστιανοί, αλλά σε τίποτα να μη συμφωνούν με το Ευαγγέλιο και τους Αγίους. Αυτόν τον παραμορφωμένο και αλλόκοτο «χριστιανισμό» λανσάρει η Νέα Εποχή, πλήρως εκκοσμικευμένο, βολικό, ακίνδυνο. Ο «χριστιανός» να γίνεται θηρίο όταν αφήνεται μία υπόνοια για το πρόσωπό του, αλλά να αδιαφορεί όταν βλασφημούνται τα θεία. Να αποδέχεται τη σαρκική ασυδοσία στο όνομα της «αγάπης», να φονεύει αγέννητα παιδιά, να μην πιστεύει σε Παράδεισο και Κόλαση.

Οποιοσδήποτε έχει έστω και επιφανειακή σχέση με την Αγία Γραφή, γνωρίζει ότι ο χριστιανισμός δεν είναι πίστη «με τον δικό μου τρόπο», αλλά «Οί Προφήται ώς είδον, οί Απόστολοι ώς έδίδαξαν, ή Έκκλησία ώς παρέλαβεν, οί Διδάσκαλοι ώς έδογμάτισαν, ή Οίκουμένη ώς συμπεφώνηκεν». Μόνο έτσι αποκτά περιεχόμενο η πίστη και οι πιστοί βιώνουν τις ευεργετικές επιδράσεις της. Ειδάλλως, η πίστη δεν έχει καμία αξία και για αυτό έχουμε φτάσει να μην ξεχωρίζουμε κάποιους χριστιανούς από τους άθεους, διότι ζουν σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζουν οι ίδιοι και όχι ο Χριστός. Για αυτό και στις δυσκολίες δεν καταφεύγουν στη θεία παρηγοριά, αλλά στα ηρεμιστικά, το αλκοόλ ή τα παραισθησιογόνα, «καθώς καί οί λοιποί οί μη έχοντες έλπίδα».

Αναρωτιούνται πολλοί: Και τι πέτυχαν οι δύο χριστιανοί με την κίνηση αυτή στην πινακοθήκη; Αφενός έδειξαν στον Ουρανό, ότι υπάρχουν «Φινεές» που δεν ανέχτηκαν τη βλασφημία εναντίον του Θεού. Αφετέρου έδωσαν μήνυμα στους χριστιανοφοβικούς, ότι δεν είμαστε καρπαζοεισπράκτορες και οφείλουν να σέβονται την πίστη μας, όπως σέβονται τις άλλες θρησκείες. Επιπλέον, ικανοποίησαν μεγάλο μέρος των πιστών που αισθάνονται ακάλυπτοι και απροστάτευτοι στις βίαιες και συνεχείς κακόβουλες βλασφημίες, μετά την αναιτιολόγητη κατάργηση των σχετικών ποινικών διατάξεων. Ας επαναφέρουν οι κυβερνώντες τις διατάξεις αυτές που προστάτευαν τη θρησκευτική συνείδηση και την κοινωνική ειρήνη, αν το πρόβλημά τους είναι οι «βανδαλισμοί».

Η κατάληξη αυτής της ιστορίας και η απομάκρυνση των κακοτεχνιών από την πινακοθήκη, απέδειξε για πολλοστή φορά, ότι οι μοναδικές μάχες που χάνουν οι χριστιανοί, είναι εκείνες που δεν δίνονται. Ακόμα και οι φαινομενικά χαμένες μάχες, έχουν την αξία τους, και την πνευματική αμοιβή τους. Αντίθετα, με την ανοχή μας σε τέτοιες προκλήσεις, οι εμμονικοί αντιχριστιανοί αποθρασύνονται,

ενώ με την λελογισμένη αντίδρασή μας, το κακό μετριάζεται και υποχωρεί.

Ο κ. Χαράλαμπος Άνδραλης είναι Νομικός.

[Πηγή](#)